

Υγρόληκτα

α) Υγρόληκτα μονόθεμα ακατάληκτα σε -ηρ (-ηρος), -ωρ (-ωρος) και ουδέτερα σε -αρ (αρος)

β) Υγρόληκτα διπλόθεμα ακατάληκτα σε -ήρ (-έρος), -ωρ (-ορος)

Ενικός αριθμός

		μονόθεμα			διπλόθεμα			
ὁ	κλητῆρ ¹	ἰχώρ ²	πέλωρ ³	τὸ	νέκταρ ⁴	ὁ	ἀθήρ ⁵	ρήτωρ ⁶
τοῦ	κλητῆρ-ος	ἰχώρ-ος	πέλωρ-ος	τοῦ	νέκταρ-ος	τοῦ	ἀθέρ-ος	ρήτορ-ος
τῷ	κλητῆρ-ι	ἰχώρ-ι	πέλωρ-ι	τῷ	νέκταρ-ι	τῷ	ἀθέρ-ι	ρήτορ-ι
τὸν	κλητῆρ-α	ἰχώρ-α	πέλωρ-α	τὸ	νέκταρ	τὸν	ἀθέρ-α	ρήτορ-α
ῶ	κλητῆρ	ἰχώρ	πέλωρ	ῶ	νέκταρ	ῶ	ἀθήρ	ρήτορ

Πληθυντικός αριθμός

οἱ	κλητῆρ-ες	ἰχώρ-ες	πέλωρ-ες	τὰ	δεν ἔχει	οἱ	ἀθέρ-ες	ρήτορ-ες
τῶν	κλητῆρ-ων	ἰχώρ-ων	πελώρ-ων	τῶν		τῶν	ἀθέρ-ων	ρήτορ-ων
τοῖς	κλητῆρ-σι(ν)	ἰχώρ-σι(ν)	πέλωρ-σι(ν)	τοῖς		τοῖς	ἀθέρ-σι(ν)	ρήτορ-σι(ν)
τούς	κλητῆρ-ας	ἰχώρ-ας	πέλωρ-ας	τὰ		τούς	ἀθέρ-ας	ρήτορ-ας
ῶ	κλητῆρ-ες	ἰχώρ-ες	πέλωρ-ες	ῶ		ῶ	ἀθέρ-ες	ρήτορ-ες

Παρατηρήσεις στα ενρινόληκτα και υγρόληκτα της γ' κλίσης

- Τα φωνήεντα **ι** και **α** εμπρός από το χαρακτήρα **ν** των ονομάτων σε **-ις** (γεν. **-ινος**) και **αν** (γεν. **-ανος**) είναι μακρόχρονα, π.χ. τῆς ἀκτῖν-ος, τῆς Σαλαμῖν-ος, τοῦ Τιτᾶν-ος, τοῦ πελεκᾶν-ος.
- Τα ενρινόληκτα και υγρόληκτα της γ' κλίσης σχηματίζουν κανονικά την κλητική του ενικού όμοια με την ονομαστική του ενικού, π.χ. ἡ ἀκτίς > ῶ ἀκτίς, ὁ Τιτάν > ῶ Τιτάν, ὁ Ἑλληγ > ῶ Ἑλληγ, ὁ ἡγεμών > ῶ ἡγεμών, ὁ ποιμήν > ῶ ποιμήν, ὁ ἰχώρ > ῶ ἰχώρ.
- Τα βαρύτονα διπλόθεμα σε **-ων** (γεν. **-ονος**) και **-ωρ** (γεν. **-ορος**) σχηματίζουν την κλητική του ενικού όμοια με το αδύνατο θέμα, π.χ. ὁ γείτων > ῶ γείτον, ὁ δαίμων > ῶ δαῖμον, ὁ Ἰάσων > ῶ Ἰᾶσον, ὁ ρήτωρ > ῶ ρῆτορ.
- Ο χαρακτήρας **λ** και **ρ** εμπρός από το **σ** της κατάληξης παραμένει, ενώ ο χαρακτήρας **ν** εμπρός από αυτό αποβάλλεται (χωρίς **αντέκταση** του προηγούμενου τυχόν βραχύχρονου φωνήεντος), π.χ. ὁ ἄλ-ς > τοῖς ἄλ-σι, ὁ ρήτωρ > τοῖς ρήτορ-σι· αλλά: ἡ ἀκτίν-ς > ἀκτίς ταῖς ἀκτίν-σι > ἀκτί-σι· τοῖς ἡγεμόν-σι > ἡγεμό-σι.

γ) Υγρόληκτα συγκοπτόμενα διπλόθεμα ακατάληκτα σε -ηρ (γεν. -ρος)

Ενικός αριθμός							
ὁ	πατήρ	άνηρ	ἡ	Δημήτηρ	μήτηρ	γαστήρ ¹	θυγάτηρ
τοῦ	πατρ-ὸς	άνδρ-ὸς	τῆς	Δήμητρ-ος	μητρ-ὸς	γαστρ-ὸς	θυγατρὸς
τῷ	πατρ-ι	άνδρ-ι	τῇ	Δήμητρ-ι	μητρ-ι	γαστρ-ι	θυγατρὶ
τὸν	πατέρ-α	ἄνδρ-α	τὴν	Δήμητρ-α	μητέρ-α	γαστέρ-α	θυγατέρ-α
ῶ	πάτερ	ἄνερ	ῶ	Δήμητερ	μήτερ	γαστήρ	θύγατερ
Πληθυντικός αριθμός							
οἱ	πατέρ-ες	ἄνδρ-ες	αἱ		μητέρ-ες	γαστέρ-ες	θυγατέρ-ες
τῶν	πατέρ-ων	άνδρ-ῶν	τῶν		μητέρ-ων	γαστέρ-ων	θυγατέρ-ων
τοῖς	πατρ-ά-σι(ν)	ἀνδρά-σι(ν)	ταῖς	δεν ἔχει	μητρ-ά-σι(ν)	γαστρ-ά-σι(ν)	θυγατρ-ά-σι(ν)
τούς	πατέρ-ας	ἄνδρ-ας	τάς		μητέρ-ας	γαστέρ-ας	θυγατέρ-ας
ῶ	πατέρ-ες	ἄνδρ-ες	ῶ		μητέρ-ες	γαστέρ-ες	θυγατέρ-ες

Παρατηρήσεις:

Από τα συγκοπτόμενα ονόματα της γ' κλίσης:

- Τα ονόματα ὁ **πατήρ**, ἡ **μήτηρ**, ἡ **θυγάτηρ** και η **γαστήρ** συγκόπτουν, δηλαδή χάνουν, το ε του θέματος στη γενική και δοτική του ενικού και στη δοτική του πληθυντικού· το όνομα ἡ **Δημήτηρ** στις πλάγιες πτώσεις του ενικού και το όνομα ο **άνηρ** στις πλάγιες πτώσεις του ενικού και σε όλες τις πτώσεις του πληθυντικού, στις οποίες εμπρός από το χαρακτήρα αναπτύσσεται το σύμφωνο **δ** για να διευκολυνθεί η προφορά.
- Τα ονόματα **πατήρ**, **μήτηρ**, **θυγάτηρ** και **γαστήρ** στη γενική και δοτική του ενικού τονίζονται στη λήγουσα (**πατρός πατρί, μητρός, μητρί** κ.τ.λ.)· το όνομα **άνηρ** τονίζεται στη λήγουσα στη γενική και δοτική του ενικού και στη γενική του πληθυντικού (ἄνδρός, **άνδρι**· το όνομα **Δημήτηρ** τονίζεται στην προπαραλήγουσα σε όλες τις πτώσεις του ενικού, εκτός από την ονομαστική.

Τα συγκοπτόμενα ονόματα:

- σχηματίζουν την κλητική του ενικού όμοια με το αδύνατο θέμα και τονίζονται σ' αυτήν επάνω στην αρχική συλλαβή: ῶ **πάτερ**, ῶ **θύγατερ**, ῶ **Δήμητερ** κ.τ.λ.· μόνο το όνομα **γαστήρ** σχηματίζει την κλητική του ενικού όμοια με την ονομαστική: ῶ **γαστήρ**
- στη δοτική του πληθυντικού ανάμεσα από το συγκομμένο θέμα και την κατάληξη, για να διευκολυνθεί η προφορά, παίρνουν ένα βραχύχρονο **α** που τονίζεται: πατρ-**ά**-σι(ν), ἀνδρ-**ά**-σι(ν)